

Úmrtí filozofa

Jen málo lidí u nás by mohlo reprezentovat blízkost českého a slovenského národa tak jednoznačně jako filozof a publicista Milan Šimečka (6. 3. 1930—24. 9. 1990). Od počátku spojoval ve svém díle i při pedagogickém působení ryze humanistické názírání světa s tradičním přátelstvím Čechů a Slováků. Rodem ze severní Moravy, studoval na brněnské univerzitě a působil na vysokých školách a žil v Bratislavě. Vedle J. Patočky, M. Machovce a M. Kusého byl největším reprezentantem české a slovenské filozofie, kterou normalizační léta po roce 1970 zahna-la do podzemí. Díla M. Šimečky, z nichž nejznámější se staly **Obnovení pořádku**, **Kruhová obrana** a **Konec nehybnosti** (s jejímž knižním vydáním jsme se letos konečně mohli seznámit), reprezentují novodobý humanismus v myšlení našich národů. Dokázal vytvořit myšlenkový svět, který překonával uměle vytvořené bariéry izolace normalizačního režimu. Humanismus Šimečkova díla bude i po jeho smrti hovořit k těm, kdo chtějí naslouchat idejím vzájemného lidského porozumění.

(mma)